

Vlaams
Parlement

vergadering **C20 – CUL2**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 18 oktober 2012

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de resultaten van het Vlaamse topsportbeleid en de evaluatie van de Olympische Spelen 2012 in Londen - 157 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van de Vlaamse wielploegen - 2230 (2011-2012)	11
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de rol van de bvba Beltomundial bij de kandidatuurstelling van de Lage Landen voor de organisatie van het WK voetbal 2018 - 82 (2012-2013)	14

■

Waarnemend voorzitter: de heer Kris Van Dijck**Interpellatie van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de resultaten van het Vlaamse topsportbeleid en de evaluatie van de Olympische Spelen 2012 in Londen - 157 (2011-2012)**

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, de Olympische Spelen zijn ondertussen al enkele maanden achter de rug. Ik wou u daarover interpellieren, omdat u mijns inziens de volledige politieke verantwoordelijkheid draagt voor de resultaten van die Olympische Spelen. Dat hebt u in 2009 immers zelf aangegeven. Daarmee wil ik absoluut niet zeggen dat dit allemaal uw schuld is. Er zijn heel veel factoren, maar u bent nu eenmaal de minister van Sport, en daarom interpeleer ik u. Het is niet zo dat ik u gewoon knock-out wil slaan. Dat is niet de bedoeling. U weet dat ik altijd heel constructief meewerk.

Vier jaar geleden behaalde België op de Olympische Spelen in Peking een desastreus resultaat. We konden slechts twee medailles mee naar huis nemen: het goud van Tia Hellebaut en het zilver van onze meisjes op de 4 maal 100 meter lopen. Deze slechte resultaten zorgden voor kritiek op toenmalig minister Anciaux. Onder zijn impuls had de begroting een grote groei gekend, van 6 tot ongeveer 17 miljoen euro. Men rekende op een verbetering van de sportieve prestaties, maar die kwam er niet.

Minister, in 2009 was het dan uw beurt. U bevestigde bij uw aantreden dat de focus qua topsport op de Olympische Spelen van 2012 zou liggen. U ontwikkelde een Topsportactieplan II 2009-2012. In grote lijnen koos u ervoor om het topsportbeleid van uw voorganger voort te zetten. U nam ook een aantal beslissingen. Zo moest Bloso opnieuw het aanspreekpunt voor de topsport worden en was de functie van topsportmanager niet langer essentieel. Drie jaar geleden heb ik mijn bedenkingen daarbij geuit. Zo stelde ik bijvoorbeeld dat het heel moeilijk zou zijn om terug in de tijd te gaan.

Minister, u bent verantwoordelijk voor die beslissingen, en ik hoop dat u die verantwoordelijkheid ook neemt. Vier jaar na Peking halen we nu dus drie medailles op de Olympische Spelen. Jammer genoeg is er maar één Vlaamse medaille. Ik had graag gehad dat we vijf medailles hadden gehaald. U ging immers ambitieus naar die spelen. U ging voor vijf Vlaamse medailles. Die hebben we jammer genoeg niet gehaald. Wel is er de medaille van zeilster Evi Van Acker, die dat perfect heeft gedaan. Deze ene Vlaamse medaille heeft Vlaanderen ongeveer 80 miljoen euro gekost. Dat is misschien heel kort door de bocht, maar dat is het bedrag dat Vlaanderen in de periode 2009-2012 heeft geïnvesteerd in de Vlaamse topsport. De Vlaamse sportieve oogst is dan miniem. Veel atleten hebben wel hun persoonlijke records verbroken of een Belgisch record gevestigd. Dat toont aan dat de basis goed is, maar niet alleen de basis moet goed zijn, ook de toppers moeten uit de verf komen. Dat is een opmerking die we eigenlijk al vele jaren horen. We kunnen niet verhullen dat veel te weinig atleten hun Olympisch diploma – dus de top acht – hebben gehaald, en dat nog veel minder atleten een medaille hebben gehaald. Daarop worden we toch wel gequoteerd.

De slechte sportieve resultaten worden ook aangetoond door de positie van België in de medaillestand. In de totaalstand eindigden we op de 60e plaats, 17 plaatsen lager dan 4 jaar geleden, toen we nog 43e waren. In de 3 alternatieve medaillestanden – op basis van het bevolkingsaantal, van het bruto nationaal product en van de grootte van de delegatie – scoren we echter zelfs nog minder goed. In vergelijking met de meeste westerse landen slaan we een heel slecht figuur. Enkel Finland en Portugal konden net als België geen gouden plak veroveren, en op basis van onze teamgrootte – we waren met 115 atleten – deden enkel 5 landen het minder goed dan ons land. De sportieve resultaten zorgden in de media dan ook voor heel veel kritische opmerkingen van diverse mensen. Van sportexperts tot anderen:

iedereen had wel zijn eigen mening. Het ging dan meestal over die logge Vlaamse topsportstructuren, de versnippering in het topsportlandschap, het gebrek aan kwaliteitsvolle trainingsaccommodatie voor topsport en de gebrekkige sportbeleving van de modale Vlaming.

Minister, bij de start van de Olympische Spelen van 2012 kondigde u aan dat u het topsportbeleid na de spelen grondig zou evalueren. Na de spelen wou u niet te veel reageren. U opperde dat eerst de evaluatie moest worden afgewacht voor er uitspraken zouden worden gedaan. U gaf wel aan dat het ongeloofwaardig zou zijn om te zeggen dat we goed gepresteerd hebben in Londen. Ik vind het maar normaal dat we zoiets eerst bespreken en evalueren, alvorens er uitspraken over te doen.

We zijn nu enkele maanden verder. Veel experts stellen dat de oplossing erin bestaat om veel meer middelen te investeren in topsport. Ik denk niet dat daar de oplossing ligt. Nederland bijvoorbeeld behaalde twintig medailles met een jaarlijkse investering van 53 miljoen euro. Omgerekend betekent dat een jaarlijkse investering van ongeveer 2,5 miljoen euro per medaille. Wij investeren ongeveer 33 miljoen euro voor drie medailles, dus zo'n 11 miljoen euro per medaille. Internationaal wordt er uitgegaan van 1 miljoen euro per jaar per medaille. Het gaat om een periode van vier jaar, dus komt dat op 4 miljoen euro per medaille. Wij zitten daar dus ver boven. Er zijn dus wel middelen beschikbaar, alleen worden ze mijns inziens niet op de juiste plaats gebruikt. Die analyse moet worden gemaakt.

Het is noodzakelijk dat we duidelijke keuzes maken. We moeten kiezen waarop we ons focussen en waarin we ons specialiseren. We moeten de middelen structureel en doordacht inzetten, en niet langer versnipperd op basis van de talloze initiatieven en projecten die er nu zijn. We geven aan 1700 atleten een klein beetje geld. Er bestaan nog altijd heel veel parallelle structuren naast elkaar en het topsportlandschap wordt nog steeds gekenmerkt door te veel versnippering. Waarom maken we geen werk van een centralisatie van middelen, zowel financieel als inzake expertise en knowhow?

Jaarlijks lopen een zeventhonderdtal leerlingen school in een topsportschool. De input is groot, maar de output zeer beperkt. Van de 75 Vlaamse olympiërs liepen er slechts een tiental school aan een Vlaamse topsportschool. Laten we eens kijken naar het voetbal, de grootste groep. Die zijn al bezig sinds 1998. Jaarlijks stromen er gemiddeld 250 voetballers uit. Hoe komt het dan dat zij zich niet kunnen kwalificeren voor de Olympische Spelen? Zij treden aan met een team van jeugdspelers, aangevuld met enkele toppers. We moeten daar eens durven naar kijken. We moeten die structuren durven aanpassen. We moeten het subsidiesysteem durven herbekijken.

Ook essentieel is dat we werk maken van trainingsinfrastructuur voor topsport. Opnieuw kunnen we kijken naar een voorbeeld uit Nederland: het prachtige centrum Papendal, dat een voorbeeld kan zijn voor ons. Daar zit alles geclusterd, zodat de olympische sporttakken er kunnen trainen en zich voorbereiden op de spelen. Zo ontstaat er een sporttakoverschrijdende topsportmentaliteit en -cultuur. Dat moet, via gedurfde en doordachte keuzes, ook in Vlaanderen mogelijk zijn. Ik droom daar al enkele jaren van. Denk daar ook eens over na, minister. Durf ook die keuze maken, durf die verandering doorvoeren, zoals jullie slagzin luidt.

Minister, hoe evalueert u de resultaten van de Vlaamse sporters op de Olympische Spelen 2012? Hoe evalueert u de maatregelen vanuit uw beleidsnota Sport en Topsportactieplan II in functie van de resultaten van de Vlaamse topsport? Welke initiatieven zult u nemen teneinde het Vlaamse topsportbeleid snel en daadkrachtig bij te sturen in functie van de aankomende olympiade? Hoe zult u ervoor zorgen dat de versnippering van het Vlaamse topsportlandschap eindelijk aangepakt wordt?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, de weken na de Olympische Spelen is er heel wat gezegd en geschreven. Intussen hebben we de tijd gehad om het wat te laten bezinken. Minister, ik ben niet zo'n doemdenker als het gaat over kwaliteiten of over onze resultaten op de Olympische Spelen. Het is immers een complexiteit van factoren die aan de basis daarvan ligt, wat mede verklaart waarom je wisselende successen kunt hebben, zelfs met de beste voorbereiding. Er speelt dus een zekere toevalsfactor. Je moet talent hebben, maar je moet dat talent vooral goed ontwikkelen.

Het punt dat mevrouw Werbrouck maakt, is in die zin juist dat we het instrumentarium dat ingezet is door Bloso, de topsportfederaties en uw voorgangers, moeten durven te evalueren. Voldoet het aan wat we ervan verwachtten? Je maakt van een boerenpaard geen koerspaard, zegt men. Je moet een basistalent hebben. We hebben nu bijvoorbeeld een fantastische generatie voetballers, die overigens in Peking net geen medaille behaalden. Vandaag tonen zij dat zij wel degelijk uit het goede hout gesneden zijn. Daaraan merk je wel dat de resultaten kunnen doorstromen en effect hebben.

Er zijn twee grote pijnpunten. Minister, binnenkort lanceert u een nieuw topsportplan. In de evaluatie moeten we enkele zaken hardop durven te zeggen. Het eerste pijnpunt is het probleem van de topsportfederaties. We moeten durven te stellen dat een aantal sportfederaties vandaag geen adequate topsportbegeleiding hebben. Ik zeg dat met respect voor de sportfederaties en ik wil hen daarom niet met de vinger wijzen, maar ik wijs wel naar de Vlaamse overheid die hen wat beter en krachtiger moet aansturen en eventueel ondersteunen. Dat laatste laat ik in het midden, dat moet worden onderzocht.

Het gebrek aan keuzes die topsportfederaties zelf intern maken, is ook een pijnpunt. Ik ken twee topsportfederaties behoorlijk goed. In het wielrennen wordt geklungeld en daar laten we ongelooflijk veel kansen liggen. Een land waar nauwelijks wordt gefietst, zoals Groot-Brittannië, en waar het elke dag regent – bij ons regent het maar om de twee dagen bij wijze van spreken – is de grootste wielernatie van de wereld. Dat is een gevolg van de bewuste keuze van de federatie en van het Olympisch Comité en van een overheid die in die richting gaat.

Als ik zie hoe de begeleiding van de profs op de Olympische Spelen is verlopen, dan krijg ik het. Ook in de zwemsport is het een geklungel van jewelste. Toptalent wordt ook daar slecht aangepakt en ondersteund. Daar moet een heel grondige en diepgaande evaluatie gebeuren, die eventueel tot beleidsverandering aanleiding moet geven, zodat we ons beste talent de kansen kunnen geven waar het recht op heeft, voor zover het die ook neemt en kan scoren in de olympiades. Op andere terreinen scoren we dan weer wel goed, dus moeten we dat ook wat relativeren.

Ik wil het ook hebben over de versnippering van de aansturing. We hebben een Vlaams beleid dat door Bloso wordt uitgevoerd. Op dit moment kan ik dat niet echt evalueren. Bloso is wel de verantwoordelijke administratie om daarmee om te gaan. Ik heb er vaak gereede twijfels over of dat op een efficiënte manier gebeurt, maar ik ga ook niet lichtzinnig oordelen. Ik pleit ook hier voor een interne evaluatie omdat we dat heel sterk in de hand hebben. De Vlaamse overheid moet dat krachtig durven aan te pakken.

De versnippering: we hebben het BOIC dat zijn rol speelt en doet alsof het God in Frankrijk is. Dan hebben we de topsportfederaties, de lokale clubs en de steden en gemeenten. We hebben allerlei structuren die daarop wegen. Ik spreek niet over de Franse Gemeenschap, die speelt ook een rol in het topsportbeleid. Minister, ik pleit ervoor dat het samenwerkingsakkoord dat u hebt afgesloten, wordt vertaald in een eenduidig beleid.

Vreemd genoeg pleit ik ook voor een relatief ondemocratische aanpak. In de samenleving zijn er twee sectoren waar de democratie niet werkt. Dat is in een symfonisch orkest – stel je voor dat elke muzikant mee discussieert of er piano of forte wordt gespeeld. Er is maar één chef, en dat is degene die vooraan staat. In een sportploeg is dat ook zo. Er is een trainer of

coach die de lijnen uitzet. Ook in het topsportbeleid, dat een weerspiegeling is van sportieve activiteiten, moet je vertrouwen durven te geven aan de leider. Dat is niet zo democratisch. Het betekent dat je dat beslist als je een leider aanstelt en de koers uitzet.

Een centrale aansturing gaat niet over een persoon, of dat nu het model is van een topsportmanager of van een centrale administratie of wat ook. Een eenduidig en scherp beleid dat voldoende selectief is om te kunnen streven naar wat we moeten streven, is nodig. Als we die voorwaarden vervullen, dan kunnen we alleen maar hopen dat er in Vlaanderen veel talent wordt gedetecteerd. We hebben veel clubs, federaties, regiowerkingen die die detectie zouden moeten kunnen doen. Daar kunnen we op rekenen om een doorstroom te realiseren.

In mijn regio is een poging mislukt om tot meer samenwerking te komen in de zwemsport. Er zijn lokale clubs die preolympische kandidaten in hun rangen hebben en smeken om gekwalificeerde trainers en om medische begeleiding, maar ze krijgen geen hulp van hun federatie noch van de overheden. Dat zijn wraakroepende situaties. Dat is morsen met talent.

Het is niet altijd een kwestie van meer geld, maar van de juiste inzet van de middelen op de juiste plaats. Ik weet dat mijn redenering vrij cirkelvormig is. Ik kom terug bij de topsportfederaties die daar een immense verantwoordelijkheid hebben. Centrale aansturing betekent een krachtadig en selectief beleid vanuit de Vlaamse overheid. Dat moet samen met de topsportfederaties gebeuren. De Vlaamse overheid moet hen stevig aansturen, en zij moeten op hun beurt hun verantwoordelijkheid opnemen voor de lokale clubs.

Ik pleit ervoor om toch eens alle topsportscholen en hun methode in dezelfde evaluatie tegen het licht te houden. Ik zeg niet dat het de facto slecht is, ik ben gereserveerd in mijn kritiek. Ik houd één groot pleidooi voor een grondige evaluatie en bijsturing zodat we geen kansen verloren laten gaan. Dat is waar het over gaat, en ik hoop dat u dat ook voor elkaar krijgt.

De heer Kris Van Dijck: Dat er gediscussieerd wordt over een evaluatie van de Olympische Spelen lijkt me nogal evident. We hebben dit telkens gedaan. Dit moet ook wel een vervolg krijgen.

U zegt, collega Werbrouck, dat u niet weet of er na twee maanden al een volledige doorlichting is. We mogen echter niet te kort door de bocht gaan. Het beperkte aantal medailles is natuurlijk iets dat opvalt, maar – zoals de heer Caron ook al heeft gezegd – we moeten ook kijken naar het talent dat we hebben en de manier waarop daarmee is omgegaan. Het is immers ook mogelijk dat er talentvolle spelers en speelsters zijn, in welke discipline ook, die nooit de echte top kunnen bereiken maar wel in de subtop geraken, precies door de ondersteuning en de omkadering die er is. We moeten ons eigenlijk de vraag stellen: hebben we het maximale gehaald uit de aanwezige talenten, hebben we kansen laten liggen door een gebrek aan ondersteuning? Maar het basisgegeven van het talent is natuurlijk wel belangrijk. Dat afmeten, is een bijzonder moeilijke opdracht.

We moeten in zeer grote bescheidenheid ook vaststellen waar we staan. Dit heeft niets met middelen te maken, maar alles met de pure getallen. Terwijl er vroeger sportdisciplines waren waar een paar landen toppers in waren en waar de concurrentie klein was, zijn er nu steeds meer sporttakken gemondialiseerd. België, en zeker naar Vlaanderen, heeft een bevolkingsaantal die kleiner is dan die van een modale wereldstad. De basis van talent waar we kunnen uit putten, is kleiner. Daar moeten we zeker rekening mee houden.

Ik hoor hier de woorden ‘selectief zijn’ vallen, en terecht. Maar zodra de minister een keuze maakt en beslist om ergens mee te stoppen, zal deze commissie ook de eerste zijn om hem daarover vragen te stellen, soms met publiek in de tribune. Ik wil geen voorbeelden aanhalen, maar ik heb in het recente verleden toch kunnen vaststellen dat er keuzes gemaakt werden, maat toch wel weer de verkeerde keuzes.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik sluit mij aan bij uw woorden.

Ik ga niet reageren op uw inleiding, mevrouw Werbrouck. U zegt zaken waar ik het helemaal niet mee eens ben. Er is geen versnippering van middelen, er zijn geen parallelle structuren. Ook tegenover de heer Caron wil ik zeggen dat we op Vlaams niveau een beslissingsorgaan hebben: de taskforce, waar beslist wordt of een atleet wordt ondersteund, welke doelstellingen moeten worden gehaald. Die taskforce heeft het kabinet, Bloso, het departement, de sportfederatie, én het BOIC in zijn rangen. Zij suggereren mij om beslissingen te nemen op basis van inhoudelijke dossiers. Het beslissingsorgaan over al dan niet steunen bestaat dus al. De samenwerking met andere regio's en het BOIC staat op het hoogste peil ooit, ook daar nemen we onze verantwoordelijkheid. U wekt de indruk, mevrouw Werbrouck, dat we op dat vlak iets moeten doen. Maar we nemen beslissingen, ook al zijn ze niet altijd even populair, ook inzake de keuze van trainers en hun parttime of fulltime contracten. Dat gebeurt in de taskforce Topsport. Ik ga verder niet in op die elementen, dat hebt u trouwens ook niet gevraagd.

De Olympische en Paralympische spelen zijn net achter de rug. Er is decretaal vastgelegd wat ik moet doen na de Spelen. Ik moet twee fundamentele beslissingen voorbereiden en nemen. We moeten de Vlaamse Topsporttakkenlijst 2013-2016 voorbereiden. Volgens het decreet moet Bloso een voorstel uitwerken, waarover de stuurgroep Topsport dan een advies kan opmaken voor de Vlaamse Regering. Dan moet de Vlaamse Regering beslissen. Die lijst staat natuurlijk niet op zich. Er moet ook een analyse worden gemaakt op basis van parameters rond structuur en werking, resultaten en de uitstraling in binnenland en buitenland, zoals in het decreet is voorgeschreven.

Mevrouw Werbrouck, dat laatste punt vind ik ook wel belangrijk. Ik kom daar straks nog wel even op terug. U hebt het over medailles behalen. Uitstraling vind ik ook belangrijk. Ik zal nu wat kort door de bocht gaan, maar toch niet heel veel: als we zo veel mogelijk medailles moeten halen, laten we dan alleen nog inzetten op vrouwen. In bepaalde landen krijgen vrouwen immers zelfs niet de kans om aan topsport te doen, zodat er minder concurrentie is. Laten we dan een paar sporten kiezen waarvan we denken dat daar het minste concurrentie is, en die mensen in vier jaar klaarstomen. Dan halen we medailles. Ik zal niet verhullen dat medailles winnen zeker mee een doelstelling is, maar een vierde plaats in een tienkamp is een prestatie om u tegen te zeggen. Dat is geen medaille. Dat zit dus niet in dat bedrag dat u hebt genoemd. Daar kom ik straks misschien nog wel even op terug. U zei zelf dat het misschien kort door de bocht was. Welnu, ik vond dat héél kort door de bocht.

Ik moet dus eerst die topsporttakkenlijst 2013-2016 hebben. Ook moeten we een Topsportactieplan Vlaanderen III maken. Dat zal gebaseerd zijn op de grondige evaluatie van de uitvoering van het Topsportactieplan II. Vóór de Olympische Spelen ben ik eigenlijk al begonnen met de voorbereiding van dat nieuwe topsportactieplan, in een groot aantal werkgroepen, met een ruime vertegenwoordiging van het veld. Het is mijn bedoeling om die ontwerpen van Vlaamse topsporttakkenlijst en Topsportactieplan III eerst met de door mij in 2011 opnieuw samengestelde stuurgroep te bekijken, om dan de formele beslissingsprocedures in te zetten.

In de stuurgroep Topsport werd als timing vooropgesteld dat Bloso tegen eind september 2012 een voorstel van topsporttakkenlijst zou moeten leveren, wat ook is gebeurd, en dat Bloso tegen eind oktober 2012 een eerste versie van Topsportactieplan III zou geven. Ook wat dat betreft, zitten ze op schema. Concreet zal ik de timing vervolgens afstemmen op een tijdige beslissing in beide dossiers, zodat Bloso me tegen 15 december – dat is de decretale timing – een subsidievoorstel 2013 Topsport kan overmaken dat op de nieuwe Vlaamse topsporttakkenlijst is gebaseerd en strookt met filosofie van het nieuwe Topsportactieplan Vlaanderen III.

Mevrouw Werbrouck, ik maak me sterk dat met de evaluatie, het opstellen van de topsporttakkenlijst en het derde Topsportactieplan de vier door u gestelde vragen een antwoord zullen krijgen in de beslissing die de Vlaamse Regering moet nemen met

betrekking tot die topsporttakkenlijst en dat Topsportactieplan. Ik wil u er zeker op wijzen dat de evaluatie van het Topsportactieplan Vlaanderen II en de beslissing met betrekking tot het Topsportactieplan Vlaanderen III hierbij niet alleen een jaar sneller zullen gebeuren dan in de vorige legislatuur, maar tevens op een meer doordachte wijze. Terwijl in de vorige legislatuur de toenmalige topsportmanager immers het initiatief moest nemen om mijn voorganger te adviseren, heb ik samen met Bloso het evaluatieproces reeds in de loop van de huidige olympiade opgestart. In diverse doelspecifieke werkgroepen werd, met bijkomende expertise uit diverse domeinen, reeds grondig werk gemaakt van de doorlichting van het huidige Topsportactieplan. We zijn daar vrij ver in gegaan: ook mensen uit het zakenleven, de pers en de bouwsector zijn daarbij betrokken. Zoals ik daarnet al zei, hebben we dat bewust gedaan vóór de afwikkeling van de dikwijls toch emotionele hoogmis van de sport die de Olympische Spelen zijn. We hebben dat dus eerst gedaan, zonder te weten hoeveel medailles we zouden halen. Daarna hebben we natuurlijk ook de afloop van de Olympische Spelen mee in rekening gebracht in het uiteindelijke resultaat van die evaluatie.

Ik wil u er toch op wijzen dat u mijns inziens voorzichtig moet omspringen met het koppelen van middelen aan resultaten, wat u in uw inleiding hebt gedaan. Ik ben daar al even op ingegaan. Er was sprake van een prijs per medaille. U hebt rangschikkingen vergeleken enzovoort. Ik vind dat een wat botte statistiek. Ik ben er zeker van dat dit niet de bedoeling is, maar de indruk zou zeker kunnen ontstaan dat u suggereert dat elke investering die niet tot een olympische medaille leidt, weggegooid of verkeerd gebruikt geld is geweest. Dat alle investeringen samen als reële kostprijs voor de wel behaalde medailles mogen worden beschouwd, lijkt me eveneens iets te kort door de bocht. Ik denk niet dat u dit zo hebt bedoeld, maar wie dat slecht leest, zou dat wel zo kunnen ervaren, met de statistiek zoals u die brengt. Mocht u dat wel vinden, dan doet u volgens mij de topsporters, de trainers en de federaties tekort. Ik ben er immers wel zeker van dat er hard is gewerkt. Er zullen echter inderdaad wijzingen worden voorgesteld. Er is al focus, maar met het Topsportactieplan III en de nieuwe topsporttakkenlijst zullen we opnieuw voorstellen formuleren.

Ik wil op een verstandige en verantwoordelijke wijze – de heer Caron heeft daar ook op gewezen in zijn betoog –, en los van de emoties, een intellectueel eerlijke evaluatie maken van het gevoerde topsportbeleid en bijsturen waar nodig. Daarmee heb ik de stand van zaken gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben inderdaad heel kort door de bocht gegaan, omdat ik duidelijke antwoorden wilde. Als er geen sprake is van duidelijke statistieken die over de schreef gaan, dan wordt er meestal niet veel over gesproken. Je moet dus over de schreef gaan. Ik ben de eerste om te zeggen dat atleten het niet slecht hebben gedaan, maar misschien zijn er mensen die daar niet thuishoorden. Wat dat betreft, ligt de beslissing echter dan weer bij iemand anders. We moeten dus een volledige analyse maken. Willen we dat dit juist is, dan moet iedereen die analyse gaan maken: niet alleen de trainers en de atleten, maar ook dit parlement.

Vlaanderen heeft talent in huis, hoewel we misschien maar de grootte van een modale stad hebben, maar we morsen te veel met onze talenten: wat dat betreft, kan ik de heer Caron volgen. We moeten durven twee types atleten te steunen: er zijn de mensen die op zestien jaar al goed zijn, omdat ze gewoon breder en groter zijn, maar er zijn ook de mensen die technisch onderlegd zijn en die laatbloeiers zijn. Op een bepaald moment kiezen de federaties voor één richting en laten ze de anderen stikken. Ik beweer niet dat alle federaties dat doen, maar sommige doen dat.

Mijnheer Van Dijck, ik ben het ook niet echt met u eens. Ik denk niet dat we met topsport subtopsport bedoelen. Mensen die door de ondersteuning net meekunnen, zijn subtopsporters.

De heer Kris Van Dijk: Ik bedoelde: mensen die niet in de top drie zitten. Als men elke competitie herleidt tot wie in de top drie zit, dan staan er weinig mensen aan de start.

Mevrouw Ulla Werbrouck: De top drie is dan ook héél eng. (*Opmerkingen*)

Ik heb ze allemaal gegeven. Ik heb de top drie gegeven, want daarop worden we wel gequoteerd. Minister, met alle respect, u hebt in 2009 meer medailles beloofd. Uw hertekening van de topsportstructuur zonder budgetverhoging zou leiden tot een beter resultaat. Het resultaat is er niet. U wist het eigenlijk al op voorhand. We worden gequoteerd op de medailles.

Men mag dat ruimer maken. Men mag dit uitbreiden tot de top acht of de top zestien, of de top vijftig. Ik ga daarmee akkoord, maar men moet keuzes durven te maken. Dan moet u op voorhand zeggen dat we gaan voor een bepaalde hoeveelheid mensen in de top twintig of top dertig. Dan moet u echter zelf niet beginnen te spreken over medailles. U hebt de keuze gemaakt van vijf Vlaamse medailles, ik niet. We hebben nu één Vlaamse medaille. En dus maak ik de analyse dat het niet goed genoeg is. Ik hoop dan ook dat u acties zult ondernemen, minister. Het Topsportactieplan III komt eraan. U wilt niet op mijn vragen antwoorden, omdat u het plan afwacht. Dat is uw volste recht, maar ik zal mijn voorbereiding houden tot het Topsportactieplan III er is.

In 2009 heeft de Vlaamse Sportraad gezegd dat we al bezig moesten zijn met het actieplan 2016. Het is nu 2012, en we zijn er nog altijd niet mee bezig. Ik weet evenwel dat dat decretaal niet vastgelegd is.

Ik hoop uit het diepste van mijn hart van niet, maar ik vrees dat het opnieuw allemaal een flop zal zijn. Ik hoop dat er veranderingen komen. We moeten toch eens beslissingen durven te nemen, minister. Er moeten veranderingen komen. Ik vind het spijtig dat u die parallelle structuren niet ziet. Iedereen ziet ze, behalve u.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, de taskforce is inderdaad een centrale aansturing. Ik zal die niet evalueren, maar ik geloof dat er te weinig tijd is geweest om al resultaten van die taskforce te zien op het veld. In topsport kun je niet iets veranderen op twee, drie jaar tijd. De taskforce is er nu tweeënhalf jaar. Op zo'n korte tijd kun je geen resultaat zien. Maar ik pleit ervoor om die centrale aanpak vast te houden. Dat is een *conditio sine qua non*.

Natuurlijk moeten we kritisch evalueren. Als we de vergelijking maken met andere kleine landen, lopen we achter. Die eerlijkheid moeten we hebben. We zijn nu een zestal jaar bezig, dus het zou nu resultaten moeten opleveren. Maar die zijn nog niet naar behoren. Als je vergelijkt met Nederland, Nieuw-Zeeland of Australië en je telt het aantal medailles of finaleplaatsen per capita van de bevolking, lopen wij achter. Er is dus nog werk. Het kan niet zijn dat wij minder talent hebben.

Ik ben het eens met het pleidooi dat topsportontwikkeling niet alleen over medailles gaat, zelfs niet alleen over topachtplaatsen. Niet elk talent dat we opleiden in bijvoorbeeld een topsportschool of een club en dat niet doorstoot naar de wereldtop, is een verloren talent. Je moet werken in de richting van de top, maar het is een piramidaal systeem. Je moet een brede basis hebben om een smalle top te hebben, maar je moet ook die tussenlagen hebben. Anders klopt er iets niet in de opbouw van je sportieve hiërarchie.

U hebt in uw antwoord relatief weinig gezegd over de topsportfederaties. Ik hoop dat u hun aanpak ook eens apart onder de loep neemt. Deelt u mijn kritische bezorgdheid en analyse van wat zij doen? U mag ze daar gerust bij betrekken, want ze hebben er belang bij om zelf die analyse te helpen maken. Ik uit geen beschuldiging. Het is veeleer een vaststelling. Ik heb daarnet al gezegd dat het misschien te maken heeft met onmacht. Het is in elk geval een probleem dat moet worden aangepakt.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Werbrouck, ik hoop dat u op het moment dat ik de topsporttakkenlijst en het Topsportactieplan III hier voorstel, akkoord zult gaan met de focussen die wij leggen. Toen het hier over de handbalschool ging, stond uw partij het hardst te roepen wat er moest gebeuren. Ik wil maar waarschuwen voor twee maten en twee gewichten, mevrouw Werbrouck. *(Opmerkingen van mevrouw Ulla Werbrouck)*

Ik vond niet dat u altijd intellectueel eerlijk was in wat u naar voren hebt gebracht. De handbalschool is daar zeker een element in. En het was niet u, maar uw partij die daar een rol heeft gespeeld.

U zegt dat wij nog altijd niet bezig zijn met het Topsportactieplan. Ik heb u gezegd dat wij eind 2011 zijn begonnen met de evaluatie, ook met betrokkenheid van de federaties. De filosofie die u naar voren schuift, mijnheer Caron, hanteren wij ook. Ik wil die federaties responsabiliseren.

Ik heb zelf nooit een bepaald aantal medailles genoemd. Ik hoor bij de federatie wat hun ambitie is, wat zij denken te kunnen halen. Zij kunnen het toch het best weten? Zij hebben een bepaalde ambitie. Dat zijn de getallen die naar voren zijn geschoven.

Medailles zijn inderdaad niet het enige dat telt, mijnheer Caron. Die analyse deel ik. Ik garandeer u dat de responsabilisering van de federaties een element is. Dat zal uiteraard ook blijken uit de topsporttakkenlijst. Ik denk dat we nog een boeiende discussie zullen hebben naar aanleiding van de bespreking van de topsporttakkenlijst en het Topsportactieplan III.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik ben het eens met wat de heer Caron zegt: je kunt niet iets veranderen in twee, drie jaar. We moeten op lange termijn denken. U bent er nu mee bezig, het Topsportactieplan III komt eraan. Wanneer zal het ingaan? In september 2013?

Minister Philippe Muylers: Het zal ingaan op 1 januari 2014. Dat is een jaar sneller dan de vorige keer.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Met alle respect, minister, maar dan zitten we opnieuw maar op tweeënhalf jaar voor de volgende Olympische Spelen. Dan zitten we weer in die vicieuze cirkel.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw Werbrouck, er is een decreet, dat door ons is goedgekeurd, en dat door de minister dient te worden nageleefd.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik weet wel dat het decreet zo goedgekeurd is, maar misschien moeten we er dan eens over gaan nadenken om dat decreet te wijzigen. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Als ik het indien, wordt het gewoon weggelachen. Wij zitten in de oppositie. Wij kunnen maar aan de meerderheid vragen om het te veranderen.

We moeten op de lange termijn gaan denken. We moeten, zoals Nederland, al richting 2020 denken, want in twee, drie jaar tijd kunnen we niets veranderen. Dat is mijn pleidooi. U hebt vaak laten vallen dat we voor vijf medailles gingen. We hebben dat niet behaald. En dus is het nu tijd om echte conclusies te trekken.

En wat die handbalschool betreft: ik ben er nog altijd van overtuigd dat wie in de eerste graad start, zijn derde graad moet kunnen uitdoen. Dat mag niet zomaar geschrapt worden. Dat is mijn mening.

Ik concludeer, minister. U hebt mijn steun, maar ik ben heel kritisch. Ik hoop dat u dit zult meenemen in uw Topsportactieplan III.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van de Vlaamse wielerploegen - 2230 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, de eerste Vlaamse wielerploeg deed zijn intrede in het jaar 1994. Momenteel hebben we er drie: wielerploeg Topsport Vlaanderen-Mercator met 23 renners, wielerploeg Jong Vlaanderen-Bauknecht met 21 renners en wielerploeg Topsport Vlaanderen-Ridley met 12 rensters.

In het verleden was er al veel te doen over deze alternatieve tewerkstellingsprojecten van de Vlaamse overheid. Carla Galle haalde in 2008 onder andere aan dat de parallelle tewerkstellingsprojecten met lagere of onbekende instapcriteria en resultaatverbintenissen nefast zijn. Het creëert het imago dat de Vlaamse overheid iedere sporter aan een contract helpt. Ook de Vlaamse Sportraad gaf in zijn advies naar aanleiding van het Topsportactieplan Vlaanderen II aan dat de instapcriteria van de wielerploegen op het niveau van Bloso moesten komen en dat de projecten moesten worden ingepast in het topsportbeleid en er integraal deel van moesten uitmaken, volgens dezelfde normen.

Ondanks de kritiek op de Vlaamse wielerploegen besloot de huidige Vlaamse Regering om de investeringen in de wielerploegen ook tijdens deze legislatuur te continueren. Vlaanderen blijft ook verder investeren in Atletiek Vlaanderen en in het wielerteam. En dit gebeurde ook zo in de praktijk.

Nu raakte bekend dat de Vlaamse Regering vanaf volgend jaar geen geld meer zal pompen in de wielerploeg Jong Vlaanderen. Dat stond in De Morgen. De ploeg die nu onder andere Olympisch mountainbiker Van Hoovels herbergt, zal volgens die berichtgeving echter niet verdwijnen omdat een nieuwe sponsor op de kop kon worden getikt. Minister, klopt de berichtgeving dat de Vlaamse Regering vanaf 2013 de investeringen in de Vlaamse wielerploeg Jong Vlaanderen zal stopzetten? Op basis van welke factoren hebt u dit besloten? Maakte u uw keuze op basis van een evaluatie?

Minister, is de Vlaamse Regering nog steeds van mening dat beloftevolle sporters de nodige begeleiding en ondersteuning moet worden geboden om hen in staat te stellen de laatste stap te zetten tussen jonge sporter en de echte topsport? Zo ja, op welke manier wordt deze doelstelling geconcretiseerd? Zo neen, waarom niet? Hoe past het niet langer financieel ondersteunen van de beloftenploeg in deze doelstelling? Welke concrete taken blijft de Vlaamse Regering specifiek inzake het faciliteren van jong talent in de wielersport opnemen? Zal de focus van de wielerploeg Topsport Vlaanderen-Mercator worden aangepast in functie van de opleiding van beloftevolle wielrenners, zoals recent ook gebeurde bij Atletiek Vlaanderen?

Het regeerakkoord bepaalt dat de Vlaamse overheid blijft investeren in de Vlaamse wielerploegen. Evenwel werden en worden de Vlaamse wielerploegen gepercipieerd als afzonderlijke topsportinitiatieven, los van het regulier gevoerde topsportbeleid. Bovendien zijn de Vlaamse wielerploegen één van de structuren die de versnippering van het Vlaamse topsportlandschap in de hand werken.

Minister, welke toekomst ziet u weggelegd voor de Vlaamse wielerploegen? Zal de Vlaamse Regering hierin blijven investeren? Bent u, gelet op uw doelstelling van 2009 met betrekking tot het tegengaan van versnippering, van plan om de Vlaamse wielerploegen onder te brengen bij het topsportloket Bloso, of bent u ervan overtuigd dat de Vlaamse wielerploegen als afzonderlijke topsportprojecten moeten worden gecontinueerd?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Het klopt inderdaad dat we een keuze hebben gemaakt om vanaf 2013 geen aparte financiële ondersteuning meer te geven vanuit Vlaanderen aan het wielerteam dat vandaag bekend is als wielerteam Jong Vlaanderen.

Zoals meestal – met een visie op de toekomst – kan ik u zeggen dat we niet over één nacht ijs zijn gegaan. Twee jaar geleden zijn we een beslissingsproces opgestart en dat past in de bijsturing van het Topsportactieplan II en het beleidsplan van de betrokken sportfederatie, de Wielerbond Vlaanderen. We merkten dat de voorbije jaren de ploeg Jong Vlaanderen minder talentvolle jonge beloften kon aantrekken en steeds meer onderdak gaf aan enkele oudere eliterenners zonder contract. Jonge talenten vonden hun weg steeds meer in andere, niet door de overheid ondersteunde wielerteams. Daardoor stonden beide door Vlaanderen ondersteunde wielerteams soms als concurrenten aan de start van dezelfde wedstrijden.

Er was dus zonder twijfel sprake van een overlapping van programma's en doelstellingen, zowel met de gewone wielerteams of clubs als met het team Topsport Vlaanderen-Mercator, en waarschijnlijk was er ook niet de beste inzet van middelen. Omdat het nochtans essentieel is in het topsportbeleid dat jonge talentvolle sporters de juiste en optimale weg kunnen afleggen om uit te groeien tot internationale topsporters, werd gevraagd aan de Wielerbond Vlaanderen – de verantwoordelijkheid mee bij de federatie leggen – om hierover een visietekst op de lange termijn uit te werken. De doelstelling was om voor de volgende Olympiade 2013-2016 de werking van de wielerploegen beter geïntegreerd te krijgen in het overkoepelende beleidsplan Topsport van de gesubsidieerde topsportfederatie.

Deze visietekst werd opgesteld in overleg met de betrokken wielerteams en voor de zomer door de Wielerbond Vlaanderen voorgesteld aan de taskforce Topsport, die in overleg met mij akkoord ging met het nieuwe plan van aanpak.

De belangrijkste wijzigingen wil ik graag met u delen. Ik begin met de mannenteams en eindig met de vrouwenteams. Ten eerste, de eerste en tweedejaars beloften kunnen best worden opgevangen in een van de reguliere op zichzelf bestaande competitieve wielersportclubs of teams. Dit is belangrijk om ook de competitieve clubwerking van de wielerbond op een voldoende hoog niveau te houden.

Ten tweede, de ondersteuning van het wielerteam Jong Vlaanderen wordt stopgezet. Het profteam Topsport Vlaanderen-Mercator zal wel verder worden ondersteund maar zal, specifiek voor de derde en vierdejaars beloften een derde programma rijden, dat specifiek voor deze doelgroep vergelijkbaar zal zijn met het programma van Jong Vlaanderen. De twee programma's die bestonden, blijven en er komt een derde bij, gericht op het derde en vierde jaar beloften.

Ten derde, het team van Topsport Vlaanderen-Mercator zal met drie renners uitbreiden en zal een extra ploegdirecteur, Andy Missotten, de huidige ploegleider van Jong Vlaanderen, aanwerven zodat er extra aandacht kan worden besteed. We doen dus aan integratie en continuïteit. Hij zal het specifieke programma voor de jonge beloften waarmaken.

Ten vierde, in het team Topsport Vlaanderen-Mercator worden eveneens enkele baanrenners opgenomen. Voor de mountainbikers zullen specifieke ondersteunende maatregelen worden gegeven binnen de globale werking van de wielerbond en de bestaande clubs en teams.

Ten vijfde, tussen Wielerbond Vlaanderen en het team Topsport Vlaanderen-Mercator zal permanent overleg worden gepleegd via een speciaal hiertoe aangestelde coördinator om naar een geheel te kunnen gaan.

Het team Topsport Vlaanderen-Mercator heeft de voorbije jaren bewezen dat ze haar rol van opleidingsteam perfect weet te vervullen. Mijnheer Caron, ik was een beetje verbaasd over uw betoog bij de vorige vraag om uitleg. Naast het feit dat de beste of 'vroegrijpe' beloften doorgaans reeds vroeger door andere en meer kapitaalkrachtige professionele wielerteams worden aangetrokken, slaagt de tandem Planckaert-Sercu erin om enkele andere getalenteerde

beloften, die meer tijd nodig hebben of die een combinatie willen doen met hun studie, te laten doorgroeien naar kwaliteitsvolle toprenners. De twee bestaande teams zijn nu geïntegreerd en in lijn gebracht met het topsportbeleid van de Wielerbond Vlaanderen. Van versnippering is dus geen sprake meer.

Voor het vrouwenteam is momenteel nog verder overleg aan de gang. Het vrouwenwielrennen vergt immers een eigen aanpak. Ook hier is het de bedoeling om een volledige integratie te verkrijgen tussen het vrouwenteam en het topsportbeleid van de Wielerbond Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik begin positief. Ik ben al blij dat er één structuur weg is. Deze structuur is geïntegreerd in twee andere structuren, en ik ben er ook van overtuigd dat ze heel goed werk leveren qua opleiding van jonge beloften, qua mentaliteit, in het algemeen.

U zegt op een bepaald moment dat er geen sprake meer is van versnippering, maar er is nog altijd gemor bij de mensen die in tewerkstellingsprojecten zitten: ze vinden dat er nog altijd een voorkeurbehandeling is van de wielerteams. Waarom zit deze groep nog altijd apart? Waarom wordt er nog apart geïnvesteerd? Waarom zitten die mensen niet onder het eenloketsysteem van Bloso? Ik weet het, het is iets dat zelfs nog van voor uw voorganger dateert, maar u blijft het continueren. Waarom? Als dat nu zo moeilijk is, kun je het toch gewoon onder Bloso onderbrengen?

Ik bekijk het even vanuit mijn concrete situatie: ik ben voorstander van een aparte afdeling gevechtsporten Vlaanderen. En dan wil ik ook een aparte structuur zoals Atletiek Vlaanderen. Waarom zitten atletiek en wielrennen bijvoorbeeld op een ander niveau dan andere, goede sportbonden? Waarom dit verschil? Ik wil graag een duidelijk antwoord, want ik begrijp het nog altijd niet. De uitleg luidt: het is zo, en we moeten er ons dan maar aan houden. Het is zoveel jaren geleden veranderd, en nu vraag ik mij af waarom dat is gebeurd. Een en ander dateert van voor mijn mandaat als volksvertegenwoordiger, maar ik zou er graag eens een duidelijk antwoord op krijgen.

Minister, mountainbiker Kevin Van Hoovels zat wel in Jong Vlaanderen, gaat hij nu dan naar Topsport Vlaanderen? Ik hoop van wel, anders heeft deze sporter geen contract meer. Ik hoop dat hij één van de drie aanwervingen is. Hij valt ook onder Bloso, maar er is ook een overlapping: wordt hij overgeplaatst, of wordt het gewoon stilgelegd en valt hij enkel nog onder Bloso?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil even tussenkomen, maar niet over de kern van deze discussie. Minister, ik kan uw antwoord goed volgen. Het is een stap vooruit. Ik heb er ook geen probleem mee dat er in zulke sporten nog zo'n aparte, parallelle lijn bestaat. Ik merk dat u de samenwerking met andere structuren aanhaalt, en dat is een goede zaak.

Ik wil wel nog even een opmerking maken over de wielersport. Ik had het niet over deze vraag as such. Het ging eigenlijk over het feit dat een wielerbond, de Belgische en de Vlaamse, er nadrukkelijk voor moet kiezen om jonge wielrenners in bepaalde richtingen te ondersteunen en te sturen. Denk aan het baanwielrennen, het mountainbiken, de cyclocross: we kunnen daar mondiaal veel meer uithalen dan we vandaag doen. Ik had het over het olympische forum.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Wielrennen is iets heel specifiek. Maar ik ben het niet eens dat één loket wil zeggen dat je alles bij Bloso moet zetten. Eén loket betekent dat elke sporter weet bij welk loket hij terecht kan. De heer Caron zegt dat je op Vlaams niveau een uniformiteit moet hebben qua beslissing. Dat is hier het geval. De dossiers van zowel het een als het andere komen allemaal terecht bij de taskforce Topsport. Dat garandeert de gelijke

behandeling in functie van de sport. De specificiteit van wielrennen vraagt hier en daar allicht iets anders dan de specificiteit van bijvoorbeeld paardrijden. Eén loket betekent: een gelijke behandeling. Elke sporter heeft zijn loket. Het staat overigens in het regeerakkoord dat de wielploeg en de atletiek blijven.

Ik ga uiteraard niet in op individuele gevallen. Dat is wellicht ook niet uw bedoeling. Maar ik herhaal wat ik al heb gezegd: voor de mountainbikers zullen specifieke ondersteunende maatregelen worden genomen binnen de globale werking van de federatie en de bestaande clubs en teams.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, als u het hebt over één loket, denk ik dat u één bedoelt en niet twee. Als je het per sport bekijkt, is het inderdaad een juiste logica. Maar een buitenstaander denkt dat 'één loket voor sport' voor allen hetzelfde is. Het blijft voor mij nog altijd heel onduidelijk dat de ene tewerkstellingscontracten bij Bloso zitten en de andere onder het departement. Ze leveren goed werk. Ik moet mij voorlopig tevreden stellen. We zien wel verder. We zullen het blijven opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de rol van de bvba Beltomundial bij de kandidatuurstelling van de Lage Landen voor de organisatie van het WK voetbal 2018 - 82 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil de juridische procedure in dit land niet doorkruisen, maar mijn informatieve vraag heeft een politieke achtergrond.

Het Brusselse parket onderzoekt momenteel verdachte geldstromen in het kader van de door mij niet zo geliefde toenmalige Belgisch-Nederlandse kandidatuur voor de organisatie van het WK voetbal. Ik ben voorstander van de kandidatuur, maar ik vond de manier waarop de Fédération internationale de football association (FIFA) de regels vastlegt voor dat soort van kandidaturen verderfelijk.

Dit onderzoek vloeit voort uit een ander onderzoek aangaande de financiering van de Brusselse vzw Irisport, met als centrale figuur Alain Courtois, de drijvende kracht achter de toenmalige kandidatuurstelling. De vzw Irisport draait vooral op Brusselse – zo gaat dat: gemeenschapsbevoegdheden en dergelijke, het komt er allemaal niet zo op aan – maar ook op Vlaamse subsidies. Zij organiseert sportmanifestaties in Brussel. Het lopende onderzoek gaat over de vermeende belangenvermenging van de persoon en het niet respecteren van de wet op de openbare aanbesteding, waarbij E2M, de managementvennootschap van de heer Courtois, bevoordeeld zou zijn.

Nu wordt ook de bvba Beltomundial, waarvan diezelfde heer Courtois de bestuurder is, betrokken in het onderzoek. Die vennootschap werd opgericht met als doel te lobbyen en promotie te voeren om dat WK 2018 naar de Lage Landen te halen. De bvba kreeg hiervoor in de periode 2007 tot 2010 ruim 10 miljoen euro subsidies van diverse overheden en overheidsinstellingen. Minister, toen ik dat las, viel ik van mijn stoel. Het is geen punt in mijn vraagstelling en het is ook uw bevoegdheid niet, maar voor het lobbyen werd dus 10 miljoen euro aan subsidies gegeven door overheden. Het is duidelijk niet de Vlaamse overheid, dat weet ik wel, maar het is toch een fenomenaal bedrag om te lobbyen. Waarmee zijn we bezig?

De Vlaamse Regering betaalde, zo lezen we in de krant, in die context zowat 600.000 euro aan de bvba Beltomundial. Zowel E2M als het communicatiebureau Lielens & Partners, gedeeltelijk eigendom van E2M, factureerde aan de bvba Beltomundial. Dat is een heel complex spinnenweb, zoals vaak het geval is in dat soort structuren en organisaties.

Minister, ik probeer niet tendentiekus te zijn in de vraagstelling. Klopt het dat er 600.000 euro Vlaams geld werd betaald aan de bvba Beltomundial? Welke diensten moest die bvba daarvoor leveren? Werd de opdracht naar behoren uitgevoerd en kreeg Vlaanderen waar voor zijn geld? Stonden er garanties in het contract betreffende het resultaat van de diensten van de bvba Beltomundial? Zijn de voorwaarden al dan niet vervuld? Hoe werd over de resultaten die de bvba behaalde, teruggekoppeld naar de Vlaamse Regering? Werd voor zover u daaruit kunt afleiden, het geïnvesteerde bedrag behoorlijk en efficiënt besteed?

Ik beperk mijn vraagstelling uiteraard tot onze Vlaamse bevoegdheden en hoe u daarmee omgaat. Het kan zijn dat ik er helemaal naast schiet, minister, maar ik kan niet anders dan op die manier informeren voor ik verder politieke uitspraken daarover kan doen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Caron, ik kan u bevestigen dat er geen Vlaams overheidsgeld werd gegeven aan de bvba Beltomundial. De federale overheid, de drie gemeenschappen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest engageerden zich in 2010 om de kandidatuur van België en Nederland voor het WK financieel te ondersteunen. Dat was ook een element van het Vlaamse regeerakkoord. Door de toenmalige federale premier werd een verdeelsleutel voor deze kandidaatstelling voorgesteld en werd er op vraag van de premier vanuit Vlaanderen een subsidie ten bedrage van 600.000 euro toegekend. Dat is gebeurd aan de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB), in overleg met de Vlaamse voetbalbond.

Om deze subsidie te kunnen ontvangen, moest de KBVB aan een aantal voorwaarden voldoen, zoals het indienen van een eindverslag, een overzicht van de inkomsten en uitgaven, een verslag van een bedrijfsrevisor of externe accountant en een verantwoording van de toegekende subsidies. Tevens werd in het ministerieel besluit van 12 oktober 2010 opgenomen dat de KBVB de subsidie zou terugstorten indien er na afloop van het evenement in 2018 of 2022 een batig saldo ten voordele van de KBVB zou zijn.

De KBVB diende na afloop van de bidprocedure de gevraagde documenten in en koppelde dus terug naar mij als bevoegd minister en naar de Vlaamse Regering. In het evaluatierapport werd een uitgebreid overzicht gegeven van de bidprocedure. In het financieel verslag werd een overzicht gegeven van de gemaakte kosten in het kader van deze bidprocedure en de financiële inbreng van de overheden en de KBVB zelf. De KBVB heeft op die manier voldaan aan haar rapporteringsplicht met het oog op het verkrijgen van de subsidie.

De organisatie van de kandidatuurstelling was, zoals u weet, in handen van The Holland Belgium Bid, een Nederlandse stichting waarbij de KBVB en de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB) de onderliggende leden waren. We hebben het daarover al gehad. De contacten vanuit Vlaanderen met de stichting verliepen via de heer Timmermans, toenmalig administratief coördinator van de Voetbalfederatie Vlaanderen en onderdirecteur van die Nederlandse stichting.

Via onze contacten met de Vlaamse en Belgische voetbalbond en via de federale overlegvergaderingen wisten wij alleen van het feit dat de heer Alain Courtois opdrachten uitvoerde ter promotie van de kandidatuurstelling. De detailafspraken kenden we niet. Wij hadden duidelijk gesteld wat we steunden en op welke manier dat moest gebeuren. Er werd echter geen enkele subsidie vanuit Vlaanderen toegekend aan de heer Courtois of aan de bvba Beltomundial, en er werd geen enkele overeenkomst of contract met de bvba Beltomundial getekend waarin door de Vlaamse overheid diensten werden gevraagd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Dank u wel, minister. Vlaanderen treft geen kritiek en maakte geen fout of wat dan ook in dat dossier. Het antwoord op mijn vraag zou ik eigenlijk aan de Belgische Voetbalbond zelf moeten voorleggen, wat in dezen niet vanzelfsprekend is. Die moet zich hier immers niet verantwoorden. Ik hoop dat de rechtszaak daarover duidelijkheid zal brengen. Ik wil ook de heer Courtois in dezen niet beschuldigen, maar ik vind eens te meer dat het kluwen van structuur en organisatie dat zichtbaar wordt zonder dat het verdacht moet zijn, het grote geld dat hier vloeit voor een dergelijke bidprocedure, voor het sportbeleid beter had kunnen worden besteed. Minister, dat is geen kritiek aan uw adres. U hebt het engagement tussen de gemeenschappen, het Brusselse Gewest en de federale overheid gerespecteerd. Ik zou dat in uw plaats ook gedaan hebben, ik zal dat niet ontkennen. Maar de hele omgeving waarin dat is ingebed, is niet iets waar we in Vlaanderen naar moeten streven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■